

Groene genade

Een paar maanden geleden was het eindelijk zover. Gewapend met harken, bezems en schoppen stond onze bijbelkring klaar om in de tuin van een al wat oudere vrouw aan de slag te gaan. Al jarenlang was er over het idee gesproken, maar op deze dag kreeg de Presentactie echt vorm. Met elkaar was de tuin zo weer op orde. Wat een dankbaarheid leverde dat op. En wij waren blij dat we iets konden betekenen voor een ander.

Eigenlijk zo simpel, achteraf. Je moet het gewoon doen. En toch is dat is tegelijk de grootste drempel. Ik vind het veel makkelijker om na te denken over alles wat scheef is gegroeid in deze wereld dan om er iets aan te doen. Ik kan zo een heel rijtje bezwaren opnoemen: ik geef toch al geld aan goede doelen; ik heb niet zoveel vrije tijd; ik kan toch niet alles? Maar eerlijk gezegd overtuig ik mezelf er niet mee. Praatjes vullen geen gaatjes.

Want als Jezus Heer is van mijn leven, dan heeft hij het over alles te zeggen. Alles wat ik heb, krijg ik van hem. Mijn tijd, mijn geld, mijn gaven en talenten, ze zijn van hem. En wat hij geeft, is om uit te delen, zodat het groeit. Zodat Jezus' koninkrijk zichtbaar wordt in mijn leven.

Dat besef maakt me wat ongemakkelijk. Maar ik wil het niet aan de kant schuiven. Het doet me denken aan wat Micha zegt tegen zijn geloofsgenoten: 'Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de Heer van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God.' Niet alleen mooie woorden, maar in de eerste plaats een bewogen hart. Zodat je geloof in de praktijk wordt gebracht en zichtbaar is.

Gelukkig mag je daarmee oefenen. En dat gaan we met onze bijbelkring doen. In het najaar starten we met de Micha-cursus. Om met elkaar te leren om recht te doen: aan de schepping en aan mensen dichtbij en ver weg. Om te oefenen in het doorgeven van groene genade. Ik ben benieuwd!

Klaas de Graaf

Bron: www.missionederland.nl/ideaz Nr 3-2017